

Ontbijtbuffet in RVT Hogerlucht.

Het is donderdagmorgen even voor acht uur...

Wij zijn hier op het eerste verdiep van het RVT Hogerlucht. Wat zou hier gaande zijn?

De tafels zijn allemaal mooi gedekt en er is al beweging in het keukentje. Er is al iemand druk bezig met de voorbereiding van het wekelijks ontbijtbuffet: de ingrediënten op tafel zetten, eitjes koken, appelsienen persen... Gina is al aan de slag sinds 7 uur!

Vanaf 8 uur komen wij, een paar vrijwilligers, haar helpen om de bewoners weer eens goed te verwennen. Die kijken er trouwens naar uit, want omstreeks 8 uur komt de ene na de andere al aan tafel... Sommigen komen alleen, anderen aan de arm of in een rolstoel, maar allemaal even gedreven!

Het is een rijkelijk buffet met koffie, chocolademelk of thee en fruitsap. Er zijn ook verschillende soorten brood, croissants, chocoladekoeken, pistolets en sandwiches met daarbij alle soorten beleg en eieren, gebakken met spek of gekookt. Om af te sluiten is er nog yoghurt of een stuk fruit. Keuze genoeg dus!

Wij staan volledig ten dienste van de bewoners: opdienen, brood smeren, hulp bieden bij het eten, enz...

In deze gezellige drukte, met op de achtergrond muziek uit de Golden Sixties en Seventies, vliegt de tijd voorbij. Sommige bewoners gaan terug naar hun kamer, anderen blijven zitten en slaan een babbeltje...

Rond 10 uur is iedereen voldaan en mogen wij beginnen met opruimen en de afwas doen. Maar, met een geroutineerde ploeg zoals wij, is dat maar een koud kunstje! Tegen 10u30 kunnen wij tevreden napraten bij een lekker kopje koffie over deze nogmaals geslaagde voormiddag.

(Jean-Paul)

Vrijwilligerswerking VZW Werken Glorieux
Coördinator Zr. Emilienne Van Puyenbroeck
Glorieuxlaan 55, 9600 Ronse
Tel. 055/23 30 33
E-mail: evpuyenbroeck@gmail.com

Vrijwilligersschakel 45

Jaargang 8: november - december 2008

Ik ben oud,
en mijn benen willen niet goed meer mee
en mijn handen beven.
Heb geduld met mij.
Jullie wereld is zo snel.
Mijn oren zijn verzwakt
en doof van het lawaai,
spreek niet te stil
als je met me praat.
Mijn ogen zien niet meer zo helder,
ik zie niet alles meer.
Wees niet boos als ik mors
of ergens iets omver gooi.
Ik heb nooit veel kans gehad
om te studeren
en jullie gebruiken zo'n moeilijke woorden,
ik begrijp ze niet altijd.
In mijn geheugen zit de mot
en morgen ben ik vergeten
wat ik vandaag beloofd heb.
Neem me niet kwalijk
dat ik graag over vroeger praat
en al eens twee keer hetzelfde vertel.
Het doet me deugd
als je vriendelijk bent
en even tijd voor me maakt.
Ik ben daar erg gevoelig voor.
Sluit me niet uit
en laat me voelen
dat ik je niet tot last ben.
Ik leef ook nog graag
en soms voel ik me erg eenzaam.
Ik moet nog leren
oud te worden
met een jong hart.

Heb je al eens naar kinderen gekeken?
Ze kijken heel anders tegen het leven aan,
ze moeten nog op hun tenen staan
om alles beter te zien,
ze lopen met hun neus
dichter bij de grond
en dichter bij de werkelijkheid.
Ze spreken nog zonder doekjes,
ze denken rechtlijnig,
ze voelen met heel hun hart.

Ze stellen vragen
waar geen antwoord op is.
Ze ontwapenen je
met hun grote ogen
uit hun mond hoor je
de echte waarheid
en soms komt die hard aan,
ze kunnen je doen blozen,
kinderogen kunnen je heel klein
doen worden...en goed,
kinderen zijn het kostbaarste bezit,
de gemeenschap van de toekomst.

Het kind in jezelf
is diegene die nog kan geloven
in het wonder,
die nog eerbied en verbazing kan opbrengen
voor al wat leeft rondom hem,
het ontluiken van een bloem,
de vlucht van vogels,
de tederheid van een mens.
Laat het kind in je nooit doodgaan.

Ook God wil zich uitdrukken in een kind
Elk jaar opnieuw beleven we dat wonder.

Kerstmis!

Momenten van innigheid en stilte
al gaat het lawaai door
en staat de wereld niet stil,
de rampen en de ongevallen
in de kranten blijven.
Maar iedereen wil thuis zijn.
Ergens.

Het aloude verhaal van de geboorte van een kind
blijft je ontroeren.

Voor al diegenen die ermee te maken hebben
is de komst van een kind
een diep ingrijpende gebeurtenis in hun leven,
het ontwapent je,
het daagt je ook uit
omdat velen in deze wereld
nog altijd geen steen hebben
om hun hoofd op te leggen.
Een kind heeft andere mensen nodig.

Ik weet dat na Kerstmis
de kerstboom bruin wordt,
zijn naalden vallen af
en met de naalden
vallen misschien
jouw dromen in het vuur.
Toch nodig ik je uit:
maak het stil in jou
en luister,
druk de drukte weg uit je hart
en kijk naar het licht van de ster.
Ik wil tijd voor je maken,
er is plaats voor jou
ook na Kerstmis.

Erik Stynen

